

Coneguem-li els tics, a l'ABC

per Víctor Pallàs

FIGUERES, Josep M.

Història de l'anticatalanisme: el diari ABC i els seus homes.

Tarragona: Edicions El Mèdol, 1997.

Quan algú esmenta l'ABC, hom ja sap de què es parlarà: d'un diari que ataca tot allò que pugui fer ferum de catalanisme, com si es tractés d'un càncer que atempta contra la unitat de la pàtria, d'aquella «unidad de destino en lo universal» que encara molts enyoren però que no ho confessen, manifestant-se demòcrates de tota la vida.

Recordant les darreres temporades d'aquest diari, qualsevol català l'identifica amb el constant bescantament de la nostra realitat nacional. Guaiteu un botó de mostra: només al llarg de l'any 1995 les portades d'aquest rotatiu es carregaren 10 vegades el president Pujol i 42 Felipe González (dades citades en el llibre que avui comentem, nota 55, pàgina 144). El tarannà d'aquest diari de la capital espanyola, doncs, ja veieu que no pot ser més de dretes. Però que

el lector, en agafar el llibre *Història de l'anticatalanisme: el diari ABC i els seus homes*, no s'imagini pas, abans d'obrir-lo, que serà un repàs de totes les malvestats que el catalanisme va haver d'aguantar mentre donava suport a aquell darrer període de govern socialista. No; aquest estudi de Josep M. Figueres Premi d'Assaig Rovira i Virgili 1996 no s'ocupa d'aquest immediat ahir sinó que va molt més enrere, i ens recorda l'aparició del diari (1 de gener del 1903) fundat per Don Torcuato Luca de Tena y Ossorio, membre de l'oligarquia defensora d'una Espanya tradicional, conservadora i unitarista.

Consegüentment, en el període de la II República, hom ja es pot imaginar per on aniran els trets. Figueres no s'està de remarcar la manipulació força idèntica a la més recent de les notícies i informacions, i la projecció, per exem-

ple, que en aquells anys aquest diari féu de l'ideari nazi a través de les cròniques (d'un to poètic, grandiloqüent i carregades de passió narrativa [pàg.72]) que des d'Alemanya enviava César González-Ruano, conegut pel seu tarannà totalitari.

Una altra de les parts importants, en parlar de noms, és la llarga llista de col·laboradors que aporta. A part de l'esmentat González-Ruano, apareixen, entre altres, José Calvo Sotelo, Wenceslao Fernández Flórez, José Fèlix de Lequerica, Ramiro de Maeztu, Luis de Galinsoga, Honorio Maura, Armando Palacio Valdés, Víctor Pradera, Antonio Royo Villanova... Tots ells de les més diverses procedències, corejats pels catalans Francisco de Asís Garrigó Riu i Adolfo Marsillach Costa. Fa, a més a més, referència als articles que escriviren i, oportunament, en destaca fragments il·lustratius.

Una obra, doncs, que ens atansa a un ahir immediat que no cal oblidar en la mesura que ha influït en el nostre present. També és oportú que en destaquem el pròleg, fet per l'historiador Joaquim Ferrer, «Les guspises d'un immens error», on repassa l'anecdòtic del que tots sabem o hauríem de saber per a no caure en els errors de sempre. Perquè, ja que abans hem parlat de portades, la constant reproducció de sectarisme manipulador practicada per l'ABC al llarg de tot el segle és quelcom que no hem de deixar de tenir present mai dels mais.